

Fa moltíssims anys vivia un mag a Anglaterra. El seu nom era Merlí i tenia molts poders. Era capaç de parlar amb els animals. Es feia invisible quan volia. També es transformava en qualsevol cosa o ésser viu. I diuen que feia ploure o eixir el sol quan li convenia.

Per sort, Merlí era un mag bo. Ajudà el rei Uther a casar-se amb una jove que estimava i tingueren un fill. Al xiquet li posaren de nom Artús. Però la reina morí al cap de poc temps i el rei demanà a Merlí que educara el seu fill.

El rei Uther també va morir poc de temps després i entre els cavallers esclataren les lluites. Tots volien manar. Merlí, per a protegir el xiquet, el dugué al castell d'un noble amic seu. Tenia por que volgueren matar-lo per ser el príncep.

Per això, Artús va créixer sense saber qui era realment. Merlí no li ho havia dit a ningú. Tampoc al senyor del castell, que havia acollit Artús com un fill. Kai, el fill del senyor del castell, tractava Artús com si fóra el seu germà menut.

Artús i Kai visqueren una infantesa feliç. Es passaven tot el dia jugant, com tots els xiquets que eren fills de senyors. Jugaven, sobretot, a fer de cavallers. Així s'entrenaven per a les batalles que haurien de lluitar en un futur.

Kai, com a germà major, volia ser sempre el guerrer victoriós. A Artús, per contra, no el molestava perdre. Però la veritat és que li agradava més fer d'escuder del seu germà:

–Jo et cuidaré el cavall, la llança i l'espasa –li deia amb un somriure a la cara.

